

Referat fra ordinær generalforsamling i Arkitekternes Pensionskasse den 28. april 2011

Generalforsamlingen afholdtes torsdag den 28. april 2011 kl. 17.00 i Arkitekternes Hus, Strandgade 27 A i København.

Der forelå følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Bestyrelsens beretning
3. Forelæggelse og godkendelse af Årsrapport 2010
4. Forslag fra bestyrelsen og medlemmerne
5. Forelæggelse og godkendelse af lønpolitik
6. Valg til bestyrelse
7. Valg af revision
8. Sted for næste års generalforsamling
9. Eventuelt

Formand Jean-Pierre van Tittelboom bød velkommen til generalforsamling 2011.

Ad pkt. 1. Valg af dirigent

Jeg er glad for at se, at salen er fyldt, som den plejer at være, jeg vil tro, vi er cirka 60 mennesker, det svarer meget godt til det sædvanlige. Men inden vi går i gang, skal vi have valgt en dirigent, og bestyrelsen foreslår Ib Ferdinandsen.

Dirigent Ib Ferdinandsen: Tak for valget. Det er godt at kunne stille op igen på det her tilidshverv, også uden kampvalg. Jeg prøver at guide os igennem denne her generalforsamling. Det er jo sådan, at det første, jeg så gør, er at sikre mig, at generalforsamlingen er lovligt varslet, og det skal den jo ifølge vedtægterne med højst fire ugers og mindst 2 ugers varsel. Indkaldelsen er sket ved annoncering på hjemmesiden og ved annoncering i fagbladet Arkitekten samt pr. brev til hvert medlem, som er afsendt den 1. april. Så vores generalforsamling er lovligt indvarslet. Endvidere er det sådan, at årsrapporten er udsendt til de medlemmer, der har tilmeldt sig generalforsamlingen, og hvis der er nogen, der har tilmeldt sig meget sent og ikke har modtaget årsrapporten, så ligger der ekstra eksemplarer udenfor.

Efter dagsordenen er der nogle forskellige emner, som vi skal igennem. Det er nu efter, at jeg lige har sagt nogle få ting om proceduren for gennemførelse af generalforsamlingen, og de 6 punkter står jo i jeres indkaldelse. Det er sådan, at under punkt 6, valg af bestyrelse, at hvis der er nogen, der ønsker at kandidere til den ledige bestyrelsespost og har medbragt stillere, så bedes de meddele det allerede nu udenfor, således at vi kan tilrettelægge og få præsenteret samtlige kandidater, som måtte blive opstillet ud over Lars Thiis, som anbefales af bestyrelsen.

Med hensyn til eventuelle endnu ikke validerede fuldmagter, så skal jeg ligeledes opfordre til, at I hurtigst muligt retter henvendelse til administrationen, og de sidder lige udenfor, således at generalforsamlingen kan afvikles på en smidig måde. Hvis der således medbringes fuldmagter, som ikke er valideret, så skal det ske nu, og der vil blive udleveret stemmefuldmagter. Jeg regner med, at der forhåbentligt bliver nogen diskussion og drøftelse, og det er sådan, at jeg prøver at henstille til, at vi får nogle rimeligt korte og præcise indlæg og vil på en eller anden måde prøve, at det sker i en samling, så vi kan få en meningsfuld debat heroppe. Hvis der er nogen spørgsmål vedrørende stemmesedler og andet, sådan noget som kørselsgodtgørelse, så er der medarbejdere, der kan tage sig af det også lige her udenfor.

Hvis vi skal stemme, og det ikke kan afklares ved håndsoprækning, eller hvis nogen simpelt hen kræver skriftlig afstemning, så vil afstemningen foregå skriftligt. I har fået udleveret stemmesedler, og der vil gå nogle kurve rundt, som stemmesedlerne skal lægges i. De vil blive udleveret til stemmeoptællerne fra administrationen, og stemmeoptællingen vil derefter foregå

under Deloittes overvågning. Jeg vil generelt henvise til forretningsordenen og afvikling af generalforsamling. I skal være opmærksomme på, at afvikling af generalforsamlingen forestås af dirigenten, der tillige leder debatten ved de enkelte dagsordenspunkter, herunder om beretning, regnskab og eventuelle forslag.

Medlemmer, der ønsker at ytre sig i form af indlæg eller kommentar, skal af hensyn til referatet præsentere sig. I skal rette henvendelse til Karin Buttenschøn, som sidder dernede bagved, og som vil gå rundt med en mikrofon til dem, der begærer ordet, sådan at vi også får de indlæg, der kommer fra salen med i vores referat. De indtegnede talere får ordet i den rækkefølge, de er registreret af dirigenten. Dirigenten kan dog give mulighed for korte bemærkninger.

Det var sådan indledende lidt procedure og lidt guidning omkring afvikling af generalforsamlingen, og jeg vil give ordet til formand Jean-Pierre van Tittelboom for aflæggelsen af den mundtlige beretning.

Formanden: Tak. Endnu en gang velkommen. I har alle sammen fået tilsendt den lille resumeudgave af årsrapporten. Det har alle medlemmer fået, og dem som meldte sig til i god tid har også fået selve Årsrapporten, og ellers ligger der flere af den store udgave udenfor.

I dag er der nogle forskellige temaer, vi skal fremlægge - afkast, ejendomme, omkostninger, medlemsservice, samfundsansvarlige investeringer og Unipension. Og vi har i bestyrelsen sat stort fokus på at fortsætte den gode udvikling, vores pensionskasse har gennemgået de seneste år, og derfor glæder jeg mig til at fortælle jer lidt mere om på vegne af bestyrelsen. Men inden jeg går konkret til beretningen, så vil jeg fortælle lidt om gruppeforsikringen.

Der har været en del omtale i pressen og andre steder om gruppeforsikringen. Gruppeforsikringen er et supplement til den almindelige pensionsordning, som har gode dækninger ved både død og invaliditet. I første halvår 2010 besluttede vi at modernisere gruppeforsikringen på to områder. Dækningen skulle passe til medlemmernes livsforløb, og der skulle ændres på, at yngre medlemmer betalte for meget sammenlignet med de ældre. Vi har i bestyrelsen en forpligtelse til at behandle alle medlemmer rimeligt, og hvis vi skulle leve op til det, så var vi nødt til at modernisere gruppeforsikringen.

Her kan I se nogle gruppeforsikringskemaer. Øverst kan I se størrelsen på gruppeforsikringssummen ved død, det røde er efter den gamle ordning, og det grønne er efter den nye ordning. Og det vil sige, der kan man se, at der ikke nogen, der bliver ringere behandlet i den nye ordning end i den gamle ordning, tværtimod. Der har vi hævet beløbene for den yngre generation, som har mere behov for disse forsikringer, fordi når man er ung og i fuld gang og har børn og skal købe hus og alt muligt andet, hvis der sker noget, så er det meget vigtigt, man er dækket godt ind. Nederst kan I se den reelle pris på gruppeforsikringen, det vil sige fordelt efter alder og mulige skader, og det vil sige, jo ældre man bliver, jo større bliver risikoen, og derfor bliver forsikringen også dyrere, hvis man skal tage det særskilt. Men konsekvensen af den ændring, vi vedtog i foråret 2010 gjorde, at 362 medlemmer i vores opsparingsafdeling, det vil sige ikke i pensionsordningen, men i opsparingsafdelingen, ikke længere vil være dækket af gruppeforsikringen. Disse medlemmer har fået tilbud om at fortsætte og tegne privat og frivillig tillægsforsikring, men til kostpris, og det vil sige, at det bliver meget dyrere, hvis man som enkeltperson skal gå ind og tegne den forsikring.

Finanstilsynet udtrykte kritik af vores varslingsperiode på tre måneder. Kritikken gjaldt for alle tre pensionskasser, fordi vi havde gjort det samme, både i AP og PJD og i MP. To af kasserne valgte på grund af kritikken fra Finanstilsynet, at lave en overgangsperiode på 5 år for denne nye ordning. Dog valgte vores samarbejdspartner PJD, Dyrslægerne & Jordbrugsakademikerne, at afprøve sagen ved Det Finansielle Virksomhedsråd. Den er lige blevet afgjort og Det Finansielle Virksomhedsråd har afgjort, at man ikke skal ændre noget, men PJD har fået en påtale fra Finanstilsynet. Udfaldet af sagen ændrer ikke noget for vores medlemmer, da vi fastholder den varslede overgangsordning under alle omstændigheder.

Vi har overvejet to mulige modeller for overgangsordningen. Model a, som I ser her bag mig, er på alle måder den mest simple. Det er derfor også den, vi har vedtaget i bestyrelsen. Finanstilsynet har også accepteret den model, som jeg vil præsentere for jer efterfølgende. Den fede skrift markerer en gradvis nedtrapping.

I model a har alle medlemmer samme dækning i overgangsperioden, uanset om man bliver ramt af ændringen i gruppeforsikringen eller ej. Dermed kan alle medlemmer forblive i samme forsikringsgruppe, hvilket betyder, at vi kan spare mange penge til it-udvikling sammenlignet med model b.

I model b har medlemmerne ikke samme dækninger i overgangsperioden. Her vil de medlemmer, som bliver ramt af ændringerne i gruppeforsikringen, blive gradvist nedtrappet med 20 % i overgangsperioden. Men på grund af omkostningerne, så har vi valgt ikke at gå ind i den. Og så var der også det, at summen ved visse kritiske sygdomme bliver meget lille hen imod 2016. Alle de berørte medlemmer vil få brev om disse ændringer.

Så har vi investeringsafkastet, grundrente, omkostninger og så videre. 2009 var vores bedste år nogensinde. På generalforsamlingen sidste år sagde jeg, at vi kunne nok ikke tro, at vi kunne gentage resultatet i 2010. Det har vi heller ikke gjort, men vi har alligevel fået et meget fint investeringsafkast på 8,5 % i 2010. I kan her se Arkitekterne herovre, det røde, og så vores andre pensionskasser i Unipension her, MP og PJD, de ligger lidt højere, men det er fordi vi har lavet en ret stor afskrivning på ejendommene. Vi har haft et negativt afkast på ejendomme på 26,2 %, og det er en del penge. Hvis vi ikke havde haft det, så havde vores investeringsafkast været cirka 15 %, og dermed et af de højeste i branchen. Rent investeringsmæssigt har vi haft et fantastisk godt afkast.

Det negative afkast på ejendomme skyldes, at vi i 2010 har foretaget en meget grundig efterprøvning af ejendommenes værdi. Hver eneste ejendom er analyseret af en ekstern mægler med speciale i den slags, og for at være helt sikre, har vi også fået lavet nogle stikprøvekontroller, hvor de ejendomme igen er blevet vurderet af nogle andre eksterne mæglere. Revurderingen medførte, at pensionskassens ejendomsportefølje og datterselskabet AP Ejendomme, samlet blev nedskrevet med 218 millioner kroner. Det er en hel del, men hvis man kigger over årene, så har vi ikke investeret i nye ejendomme på det seneste, men værdien af ejendommene har flyttet sig og er gået lidt op og ned. Nogle af årene er de blevet skrevet op, fordi ejendomsprisen steg ret meget, og set lidt i bakspejlet, så kunne vi måske have skrevet lidt mindre op, så havde vi skrevet lidt mindre ned nu, men det går lidt op og ned, og det præger resultatet for i år.

Vi har også i bestyrelsen en lovbefæstet forpligtelse til at sikre det størst mulige afkast til vores medlemmer. Med baggrund i, at vi har nedskrevet vores ejendomme ret meget, så har vi vurderet i bestyrelsen, at vi bliver nødt til at kigge lidt mere på vores ejendomme med henblik på at optimere ejendomsporteføljens afkast. Vi har haft fantastiske afkast på alle mulige andre investeringer, men ejendommene har ikke givet et ret stort afkast, og det skal optimeres. Derfor kan det godt være, at når vi inden for det næste års tid kommer igennem denne proces beslutter at afhænde nogle ejendomme.

Resultatmæssigt er vi selvfølgelig underlagt udviklinger på finansmarkedet. Hvis I følger med i pressen kan I se, at markederne har været meget turbulente i 2010. Frem til midten af februar steg kurserne på risikofyldte aktiver følge af fortsat global økonomisk fremgang. Fra midten af februar faldt kurserne udløst af stigende oliepriser i kølvandet på de folkelige opstande i Mellemøsten. Alle de ting har indflydelse, og vi har også selv i Europa set, at nogle lande har en dårlig økonomi, og derfor sker der noget turbulens hele vejen. Men på trods af det, så synes det resultat, vi har fået her, er ret godt.

I 2011 har det gået lidt langsommere. I de 2-3 første måneder lå vi på 0 % i afkast. Nu har jeg fået at vide i dag, at vi er kommet op tæt på 1 %, så det går fremad, og det er et positivt

resultat. En anden ting er, at vi står meget stærkt solvensmæssigt, det vil sige vi har en god solvenssituation, så hvis der sker nogle kriser, så kan vi stå distancen.

Det var så evalueringen af Dan-Ejendomme. Sidste år på generalforsamlingen var der diskussion om administrationen af Dan-Ejendomme. Vi lavede en medlemsundersøgelse som viste, at 10 % var meget tilfredse, 43 % var tilfredse, 23 % var hverken eller, 14 % var utilfredse og 9,6 % var meget utilfredse. Man kan lægge tallene sammen på mange måder, men vi kan i hvert fald sige, at det kun er godt 20 %, som er utilfredse, og mange af vores medlemmer er tilfredse. Vi har et lille resume af den undersøgelse, som ligger udenfor, hvis I vil tage et eksemplar senere for at se lidt. Undersøgelsen er fordelt på de forskellige ejendomme, og der er en variation fra ejendom til ejendom. Nogle ejendomme har større tilfredshed og nogle andre har mindre tilfredshed. Det kan godt have lidt med ejendommens tilstand og alder at gøre. Men ud af undersøgelsen, så er der selvfølgelig kommet nogle punkter hvor vi kunne se nogle forbedringer. Der har vi så indgået en dialog med Dan-Ejendomme om at forbedre de punkter.

Vores investeringspolitik har altid været langsigtet, og hvis vi ser på det enkelte år, så bliver vi skiftevis måske både optimistiske og pessimistiske, alt efter hvilke år vi kigger på. Investeringsafkastet svinger, det ved vi alle sammen, og det kan I se på den blå kurve i grafen bag mig – sådan har det altid været, og sådan bliver det ved med at være. Hvis vi udloddede overskuddet efter afkastet, så ville pensionsudbetalingerne stige og falde meget uregelmæssigt

Vi udlodder overskuddet efter princip om gennemsnitsrente. Det har vi valgt, fordi vi ved, at det er meget vigtigt med tryghed for vores pensionister, så man skal have nogle stabile pensioner. Som I kan se, er pensionsudbetalinger og kontorenten meget stabil, og det er faktisk en fordel for pensionisterne. Det håber jeg, de medlemmer som er gået på pension, er tilfredse med.

Så har vi også sammenlignet vores kontorente med nogle andre pensionskasser, og der kan I se, at vi ligger meget pænt, Arkitekternes Pensionskasse med 4,71 %, Magistrene også 4,71 % og PJD også 4,71 %. Industriens Pension ligger højere, men hvis vi kigger på de private firmaer, de ligger så på 3,25 % og 3,50 %, så vi ligger meget pænt med en kontorente på 4,71 % for 2011.

Så har vi en tabel med afkast over årene før skat fra 1991 til 2010. Der kan man se, hvordan tingene har udviklet sig, og det går op og ned. Hvis vi ser på det sidste tal, den grå kolonne, så viser det et resultat på 7,39 % afkast over alle de år, som er vist på tabellen, og det er en meget pæn forrentning. I den periode er 1.000 kroner blevet til lidt mere end 4.000 kroner med dette gennemsnitlige investeringsafkast. Et gennemsnitligt medlem indbetaler pension i cirka 30 år og får man en månedlig pensionsudbetaling på cirka 20.000 kr., det ser også meget fornuftigt ud.

Så har vi nogle "screen dumps", som det hedder, fra hjemmesiden. Der kan man se, hvordan pengene bliver investeret. I kan gå ind på hjemmesiden og klikke jer ind og se nogle af de ting, som bliver vist her. Vi har gjort nogle store tiltag på hjemmesiden, og jeg tror, vi er blandt de institutionelle investorer i Danmark, som er længst fremme med samfundsmæssige investeringer. Vi screener systematisk alle selskaber, vi investerer i, og via et bureau går vi i dialog med selskaberne, hvis der er mistanke om at overtræde nogle etiske retningslinjer. Vi gør også vores stemme gældende på virksomheder ved generalforsamlingen, og så vidt jeg ved, så er vi de eneste i Danmark, som offentliggør disse afstemninger. I kan gå ind på hjemmesiden og se resultatet af afstemningerne. Vi har også som nogle af de første en investeringsfunktion på hjemmesiden, hvor man kan klikke rundt på verdenskortet og se aktiebeholdningen på verdensdele, på lande- og på selskabsniveau. Det er en ny funktion, hvor vi gør tingene meget synlige.

Og som kronen på værket blev vores investeringschef valgt ind i UN PRI's bestyrelse i sensommeren 2010. UN PRI betyder United Nations Principles for Responsible Investments, og det er FN's principper for samfundsansvarlige investeringer. Han er den første repræsentant fra

Norden nogensinde. Og det betyder, at vi nu sidder med ved bordet, når der bliver truffet vigtige beslutninger, som kan påvirke udviklingen på dette område både nationalt og internationalt. Det er også godt gået, synes jeg.

I 2010 har vi også foretaget store forbedringer af vores medlemservice. Vi er koblet på PensionsInfo, hvor man kan få et samlet overblik over sine pensionsordninger, herunder den fra vores egen pensionskasse, og hvis man ønsker rådgivning om de samlede pensionsforhold, så kan man sende oplysningerne fra Pensionsinfo direkte til en rådgiver i pensionskassen, som så kan rådgive på baggrund af det tilsendte.

Vi har en hel del møder ude af huset. Vi havde skruet lidt ned for alle disse synlige og eksterne aktiviteter i 2009 og 2010, ved samling og ved etablering af Unipension, men nu har vi så øget aktiviteten igen, og vi har nogle forskellige medlemstilbud til medlemmer, som skal på pension, hvor man oplyser om de muligheder, de har. Vi har også nogle andre møder, hvor man kan få oplyst, hvad man skal gøre, når man bliver pensionist, det vil sige, man får lidt hjælp og rådgivning, og det er så bare nogle øjeblikksbilleder.

Risikostyring. Altså, det er bare et grønt lys, og det vil sige, at vi er på den rigtige side. Vores pensionskasse er meget solid, og vi har deltaget i nogle prøveberegninger, som viser, at vi overholder de meget strenge EU-krav om solvensen. I princippet er det et resultat af, at vi helt tilbage i 2005 valgte at lave omvalg. Der valgte vi mellem en ordning med lave garanterede pensioner, med en lille valgfrihed og en ordning med høje ugaranterede pensioner med stor valgfrihed. Afstemningen viste, at over 90 % valgte at få den løsning, hvor vi gik væk fra de 4,25 %. Det gør, at vi har en meget større frihed til at investere, både i langsigtede investeringer og risikofyldte investeringer, og vi kan have en meget mere aktiv investeringsstrategi med en passende andel af risikofyldte aktiver. Det stiller selvfølgelig store krav til vores risikostyring, og jeg ved ikke, om I følger med i pressen, at nogle pensionskasser har problemer, fordi de ikke har lavet omvalg. Nogle firmaer har været, ikke i krise, men har haft nogle problemer i hvert fald, fordi de fastholder de høje renter og ikke har nogen bevægelighed og skal stille nogle meget højere garantier til solvensen.

Men i den forbindelse må jeg også sige, at vi skal opgradere vores risikosystemer og implementere nogle nye risikosystemer, og derfor har vi også valgt at styrke den del af administrationen og ansat en Chief Risk Officer, som det hedder. Det er en meget erfaren person, som arbejder på at implementere et nyt risikosystem, der går på tværs af hele forretningen.

Så har vi lidt om juridisk compliance. Kravene til god selskabsledelse stiger og stiger, og det betyder, at vi også i AP's administration og AP's bestyrelse hele tiden skal omstille os og dygtiggøre os. Et af tiltagene er, at bestyrelsen er ved at gennemføre en ekstern bestyrelsesuddannelse. Det gør vi sammen med PJD og MP, hvor vi har hyret nogle eksterne eksperter, og vi deltager i 5 seancer á halvanden dag, hvor bestyrelsen sidder på skolebænken og gennemgår alt fra risikostyring til investering til god selskabsledelse og så videre. I den forbindelse har vi også styrket det juridiske fundament og etableret et juridisk sekretariat, som hjælper både administrationen og bestyrelsen med at overholde lovgivningen, og det er alle de love om finansiel virksomhed, selskabslovgivning, aftalelovgivning og så videre, som vi skal være helt sikre på, vi overholder. Juridiske sekretariat yder også bistand til resten af huset, herunder juridisk compliance, ajourføring af forretningsgange, pensionsregulativer og indgåelse af kontrakter.

Både Solvens II og de voksende krav til compliance betyder, at vi skal ofre flere og flere ressourcer og penge på at udvikle disse ting. Det er dyrt og svært at være en lille pensionskasse, og derfor er det meget fint, vi er gået ind i Unipension-samarbejdet, men vi skal også tænke videre og overveje nogle muligheder for at indgå nogle samarbejder med nogle andre pensionskasser eller nogle andre aktører på markedet. Derfor har vi igangsat et fælles strategiarbejde for at finde ud af, i hvilken retning vi skal gå i fremtiden for at imødegå både medlemmernes forventninger og myndighedernes krav.

Omkostninger pr. medlem i kroner, og der kan I se, hvor vi ligger, vi ligger så lidt højere end gennemsnittet her, den grå er gennemsnittet for arbejdsmarkedspensioner, og vi har vores kollega MP i blå og PJD i grøn, men vi ligger rimelig pænt. Vores omkostningsniveau er lidt højere end gennemsnittet, men det er fordi vi ikke er så store. Derfor skal vi arbejde med at finde nogle andre samarbejdspartnere for at holde omkostningerne nede. Det er klart, der er en balance mellem omkostningsniveau og serviceniveau, og derfor har vi også lavet en ny medlemsundersøgelse i slutningen af 2010. Vi skal så udvikle det, medlemmerne ønsker, men prøve at gøre det så billigt som muligt. Det vil så også sige, som tabellen viser, at vi prøver være så billige som muligt, og have så godt et afkast som muligt, men vi er ikke nødvendigvis de allerbilligste. Men for at opnå disse lave og stabile omkostninger, skal vi selvfølgelig prøve at samarbejde endnu mere.

Der er en masse medlemsudvikling i 1992 til 2010. I starten kan vi se en langsom stigning, og som jeg i tidligere år har sagt, så er grunden til stigningen i 2000, at vi her indgik aftale med de private tegnestuer. Nu har vi lidt over 7.000 medlemmer, og det er ret flot set i forhold til antal medlemmer af Arkitektforeningen og Arkitektforbundet i det hele taget. Vi kommer så op nu på et medlemsantal på 7.778 medlemmer i 2010. Det er en lidt langsom stigning, men det er fint.

Og så har vi lavet en lille sammenligning, hvordan det ser ud med Unipension sammenlignet med andre aktører på markedet. I kan se den lille prik her, Unipension, vi ligger sådan lidt midt imellem, og vi har nogle andre, som er mindre, vi har Finanssektoren, vi har DIP, Lægerne, Børne- og Ungdomspædagoger, Jurister og Økonomer (JØP), og så kommer vi. Derefter kommer nogle af de store: PKA, Sampension, Industriens Pension, PenSam og så Pension-Danmark. Vi er tæt på de 100.000 medlemmer, men der er nogle, som er meget større. Men ud fra udgangspunktet, hvor vi er ca. 7000 medlemmer, så har vi nu en organisation, som tager vare på ca. 100.000 medlemmer. Det giver en styrke, og på den måde fastholder vi nogle lave omkostninger.

På baggrund af alle disse ting, så arbejder vi, som jeg var inde på, med en strategi. Vi har lavet et første oplæg og en fælles forretningsstrategi for administrationsfællesskabet Unipension. Vi har fastlagt en strategisk ambition om at være en attraktiv samarbejdspartner for andre pensionskasser, og vi mener, at vi er godt på vej til det. Vi har en hel del kompetente medarbejdere, vi har et moderne IT-system, som vi ofrer mange penge på, men vi har holdt godt fat i en udvikling af administrationsfællesskabet. Så det tyder godt.

Som finansiel virksomhed er vi bundet af mange forskellige lovkrav. Et af dem er, at vi skal fortælle pensionskassens øverste ledelsesorgan – og det er jer: generalforsamlingen – om direktionens aflønning. Det er en udløber af alle de der banksager, der har været og lønninger til bankdirektører og alt muligt andet, så sådan går det normalt. Når nogen af bankerne laver nogle ulykker, så kommer der nogle regler, som også har indflydelse på pensionskassedriften.

Vores direktion består af én person, Erik Adolphsen. Ham har vi ansat sammen med de øvrige pensionskasser i Unipension. Det betyder selvfølgelig også at vi kun skal bære en del af direktionens aflønning. I 2010 har vi betalt 13 pct. af direktionens løn, hvilket svarer til 264.000 kroner. I direktionens løn indgår der ikke bonus eller øvrige incitamentsprogrammer, feriepenge eller pension.

I 2010 fratrådte vores tidligere direktør Niels Erik Eberhard. I den forbindelse betalte vi en fratrædelsesgodtgørelse på 456.000 kroner.

Vi forventer, at aflønningen til direktionen stiger beskedent i 2011 til 273.000 kroner for så vidt angår vores andel. I fremtiden forventer vi, at direktionens lønniveau fortsætter på samme niveau.

Så kommer vi til Unipensions mission og vision. Unipension er ejet af medlemmerne, og vores mission er at tilbyde højtuddannede og deres familier økonomisk tryghed hele livet igennem,

konkurrencedygtige pensioner og produkter og services. Unipensions vision er at være de højtuddannedes mest attraktive pensionsudbydere. Det vil sige, at vi udvikler produkter og service, som vil imødekomme medlemmernes behov, vi skaber afkast blandt de bedste på et ansvarligt grundlag, socialt ansvarlige investeringer, og vores rådgivning er aktiv og kompetent. Vi har en omkostningseffektiv administration, og vi er en attraktiv samarbejdspartner.

Vi skal nu i gang med implementeringen af den strategi, og vi forventer, at forretningsstrategien på sigt giver pensionskassen en mere klar profil og en tydelig positionering på det danske pensionsmarked med en høj medlemstilfredshed til følge. På samme tid prøver vi at holde omkostningerne nede. Vi prøver at udvikle administrationsfællesskabet, sådan at vi er parate til at indgå i nogle andre samarbejder, men det er klart, det sker ikke automatisk, det sker på grund af kontakter på kryds og tværs, det sker på grund af fælles visioner om udvikling, det sker på grund af IT-systemer som kan samarbejde og mange andre ting.

Så til sidst vil jeg sige tak til samarbejdet, til alle, som har været med til at lave resultaterne, og tak til vores direktør Erik Adolphsen, som vi var så heldige at lave en aftale med sidste år, da vi skiftede direktør. Du var gået på pension, men havde god erfaring. Vi er i gang med søgeprocessen efter en ny direktør, og vi har ikke fundet den rigtige kandidat endnu, men vi håber på, at vi gør det rimelig hurtigt. Også tak til resten af administrationen for en stor indsats, det store arbejde og den gode energi til at lave alle disse ting. Jeg synes, vi har et rigtig godt samarbejde mellem bestyrelsen og administrationen, og så vil jeg også sige tak til resten af bestyrelsen for et godt samarbejde.

Inden jeg giver ordet videre til næste punkt, så vil jeg sige, at det er min sidste beretning her. Jeg har været med i mange år, og jeg har besluttet ikke at genopstille. Det vil sige, at Arkitektforeningen om en måned eller to udpeger et nyt medlem til pensionskassens bestyrelse. Tak.

Dirigenten: Tak til formanden for en meget fyldestgørende beretning, og nu er der mulighed for at kommentere på beretningen, stille spørgsmål eller på anden måde tilkendegive sig omkring beretningen. Og det er igen sådan, at dem der gerne vil have ordet, melder sig hos mig, hvorefter de får en mikrofon i hånden og siger deres navn og hvad de ellers måtte finde på at sige. Hvem har bemærkninger til bestyrelsens beretning?

Ulrich Bolow: Det drejer sig om Dan-Ejendomme og deres administration af vores ejendomme. Der er jo lavet sådan en undersøgelse, og det er da rart at se, at dem der bor der, de er tilfredse. Men jeg er nu lidt utilfreds med, at det pludselig er begyndt at koste penge at få lov til at stå i en eller anden EDB-base, som jeg ikke kan forestille mig, der er nogen omkostninger ved. Jeg har faktisk opgivet at stå på den venteliste, hvor jeg ellers havde en god placering, fordi jeg jo ikke sådan akut skal bruge bolig. Men jeg synes, det er lidt underligt, man skal betale de der penge, så den vej omkring, der er jeg lidt utilfreds med det arrangement med Dan-Ejendomme. Jeg synes pengene burde findes et andet sted end hos dem, der mangler en bolig måske og som er presset. Tak.

Niels Grundtvig-Poulsen: Jeg har et spørgsmål til medlemsforholdene. Den slutter i 2010, og vi ved jo alle sammen, at der bliver mange af os, der er de mange nye medlemmer, de går jo også på pension. Er der nogen tanker omkring, hvilke konsekvenser det vil få, når der bliver rigtig mange på pension? Det er jo sådan et landspolitisk spørgsmål egentlig, men det er jo også aktuelt for os. Hvordan vil forholdene se ud i 2020-21 for eksempel? Det var det ene spørgsmål. Det andet spørgsmål gik også på ejendommene, der nu åbenbart skal revurderes med muligt salg. Hvilke kriterier vil der blive lagt til grund for sådanne salg? Er det kun økonomi, eller er det også andre? Tak.

Formanden: Tak. Det første spørgsmål, det med betalingen for at stå på ventelisten. Altså, det har ikke noget med Dan-Ejendomme at gøre, men på et tidspunkt besluttede vi, at man skulle betale, fordi der var nogen, der havde stået på vores venteliste i 20 år, og det var helt uoverskueligt. Og det er derfor for sådan set at forpligte, at vi har sagt, det koster, de der

halvanden hundrede kroner om året for at være med på listen. Så viser det, at man har en vis interesse. Det er også noget, som de fleste boligselskaber praktiserer i dag for at have lidt styr på deres ventelister. Det var det ene.

Det andet er, hvad skal vi gøre med vores ejendomme, eller hvordan prioriterer vi? Det vi skal kigge på det er, at vi skal optimere forrentningen af vores ejendomme. Bestyrelsen skal sørge for, at vi får nogle gode pensioner. Det vil sige, at de ejendomme vi har, lige så vel som aktier eller andre investeringer, skal give et vist afkast. Som det ser ud nu, så er afkastet ikke særligt godt, heller ikke i sammenligning med andre ejendomsinvestorer. Så det er det, vi skal kigge lidt mere på og prøve at gøre bedre, og så kan det godt være, at det også er en kombination af administrationsomkostninger og alt muligt andet, at nogle ejendomme er for små eller hænger ikke sammen eller sådan noget. Så det bliver en vurdering, vi har ikke besluttet endnu, hvordan det vil gå, men det bliver en vurdering af en rentabilitet og et afkast for ejendommene. Og så er det klart, vi kigger selvfølgelig også på de arkitektoniske kvaliteter og så videre. Men det at have ejendomme, det er et plus for medlemmerne, så de kan få en bolig, men grunden til at vores afkast ikke er særlig godt er, at vi har mange lejere, som har været her i utroligt mange år og som betaler en meget lille husleje. Det er det, der giver det lidt skæve afkast. Den bedste ejendomsinvestering vi har, det er sådan set huset, vi står i i dag. Det er fordi, det regnede vi helt præcist på, og derfor fastlagde vi i starten, at det skulle være det og det afkast, og det har holdt rimeligt. Men nogle af boligejendommene har ikke givet så godt et afkast, og det er fordi, vi har Lejeloven. Når man først bor der til en bestemt leje, så kan man ikke bare hæve lejen uden at lave nogle større moderniseringer og sådan noget. Det var det, ikke, Ulrich?

Kirsten Utoft: Ejendomsafkastet i forhold til hvad? Er det i forhold til den værdisatte vurdering, eller hvad er det? Som det fremgår, så er det lidt elastik i metermål.

Dirigenten: Nu vil jeg høre, er der flere kommentarer eller spørgsmål, der handler om ejendommene? Så kunne det være, at vi skulle samle sammen på det.

Sven Bork: Jeg bor i Alléhusene. Jeg kiggede lige på formålsparagraffen, og hvis jeg ikke husker fuldstændigt forkert, så står der, at pensionskassen skal drive pensionskassevirksomhed, og det betyder på almindelig dansk, at alt hvad man rører ved, beskæftiger sig med, skal tjene dette ene formål. Og derfor er jeg ikke helt tilfreds med, at der tales om at optimere situationen. Ejendommene skal give et overskud til kassen, ellers skal de sælges, og det kan man gøre en bloc, og det har bestyrelsen pligt til. Jeg er faktisk ikke tilfreds med, at der i det udsendte materiale står, at man vil vurdere tingene. Jeg havde gerne set, at man havde en plan, som man kunne præsentere i dag. Jeg ved ikke, om vi har krav på at kende situationen omkring de enkelte ejendomme. Men jeg synes, når situationen er sådan, at bestyrelsen vil vurdere de enkelte ejendomme, så må vi også bede om at kende dem og situationen omkring dem. Alt andet ville være, jeg vil ikke sige lidt uhøfligt over for forsamlingen her, I skal også huske på, at der sidder medlemmer her, som ikke kan forstå, at de skal være med til at tage et tab på disse ejendomme. Jeg tror, jeg vil slutte her, men der er jo, jeg kunne jo lige strejfe et emne, hvordan sælger man disse ejendomme overhovedet i det nuværende marked? Jeg er tilfældigvis blevet bekendt med, at Dan-Ejendomme har ordnet en situation i en større bebyggelse i Gentofte ved at tillade lejerne at købe deres bolig, og det har været en meget stor succes for alle parter. Dem, der stadig er lejere, er godt tilfredse, og dem, der har købt, er også godt tilfredse. Det har Dan-Ejendomme klaret på egen hånd uden hjælp af ejendomsmæglere og alt muligt andet. Det var måske en ide at konsultere Dan-Ejendomme?

Formanden: Altså til Sven Bork, jeg er helt enig i dine betragtninger. Det væsentlige er, at vi skal sørge for nogle gode pensioner, og det har jeg sagt flere gange på nogle af de andre generalforsamlinger. Så det er jeg helt enig i. Vi har ikke en plan i dag, men det er det, vi arbejder på, vi arbejder på en plan. Og det er klart, at det er ikke i det nuværende marked nemt bare at sælge en ejendom, specielt hvis den ejendom ikke giver et ret stort afkast, så kan man ikke få ret meget for den måske. Hvis vi beslutter at sælge en ejendom af en vis størrelse, så er vi nødt til at tilbyde den ejendom til lejerne, det siger loven. Det vil sige, vi kan udbyde den

til salg, og så kan lejerne komme med et bud, og hvis nogle andre kommer med et bud, så skal lejerne leve op til det anonyme bud for at kunne købe det. Men de skal have muligheden, det er helt almindeligt i dag, og det vil vi også gøre, hvis vi sælger en ejendom. Jeg kender ikke Dan-Ejendommens erfaring på det område, men det er klart, vi er i dialog med Dan-Ejendomme om så mange andre ting, så kan vi også spørge om det. Men jeg er helt enig i din grundbetragtning, at det er ikke alle medlemmer af pensionskassen, som skal dække det eventuelle underskud. Altså nu underskud og underskud - vi har nedskrevet vores ejendomme, vi har tidligere opskrevet dem, ikke? Så det går jo lidt op og ned. Og så vil jeg sige til Kirsten Utoft, afkast i forhold til hvad? Jamen afkast i sammenligning med investeringer i aktier, obligationer og alt det andet. Det er ikke godt nok, og det er afkast i forhold til ejendommens værdi selvfølgelig. Det er en forrentning ja, det er det. Og det er klart, hvis vi nedskriver ejendommens værdi, så bliver forrentningen lidt bedre, men det er altså en af grundene til, at vi har gjort det, fordi det giver en lidt bedre forrentning, og så var de for højt vurderet i forhold til de eksperter, vi har spurgt. Så vi har gjort et stort stykke arbejde ud af at få at vide, hvad var ejendommene værd, og vi har spurgt flere specialiserede ejendomsmæglere på det område. Jeg håber, det er godt nok. Ja.

Dirigenten: Er det godt nok? Vil du have ordet igen?

Kirsten Utoft: Ja, det er helt fint. Det vil sige, at i 2007, der har de måske nærmest næsten givet underskud, så får vi dem nedskrevet, og i dag, der er vi så omkring det halve i forhold til 2007, den samlede ejendomsværdi i forhold til regnskabet, og der begynder de så at give overskud. Og det er jo sådan det der, hvor er man egentlig henne? Og det, man kan håbe på, det er, at man i fremtiden har en redelig ejendomsvurdering. At man ligesom ikke oppuster sin egenkapital på, at man har en stor værdi i ejendommene. Og det var faktisk det, jeg var ude efter.

Formanden: Jeg mener ikke, vi har oppustet ejendomsværdien, men tingene har skiftet på markedet, altså inden finanskrisen var ejendomsværdierne ret høje, og derfor fik vi en anbefaling at vi burde justere ejendomsværdien, så det passede til dengang. Nu er den helt nede eller faldet kraftigt i hvert fald, og derfor er vi også nødt til at tilpasse os der. Men jeg mener ikke, vi har altid været meget forsigtige, men der er også nogle regler, hvordan man skal vurdere de ejendomme. I gamle dage var de vurderet helt dernede, så kom der nogen nye krav, og så var vi nødt til at gøre det til markedsværdier og alt det der, ikke? Sådan går udviklingen. Men problemet grundlæggende er, at huslejerne ligger generelt for lavt i vores ejendomme.

Martin Dietz: Det var mere til det der, om formanden ikke lige ville sige, at når vi snakker om forrentning, det ene er jo forrentning i dag i de ejendomme, hvis du bare ville sige det tal. Og det andet, det er jo hvis man sælger dem, så har man jo et begreb, der hedder startforrentning. Og hvilken startforrentning forventer I, de skal sælge til sammenlignet med, hvad den nuværende forrentning giver? Det er jo det tal, der er væsentligt, hvis man skal tage stilling til, om man skal sælge det i det nuværende marked, hvor jeg er enig i, at værdierne er faldet betragteligt.

Formanden: Ja, men det er det, vi kigger på nu, fordi der er forskel på alle de ejendomme. Nu har vi fået en markedsvurdering af ejendommene, og så skal vi se på de potentialer der ligger, om vi kan forbedre nogle ting, om på en eller anden måde vi kan få et bedre afkast. Og ud fra det vil vi så vurdere, om vi skal sælge nogle ejendomme eller ikke. Men nu har Arkitekterne altid haft sådan et meget følsomt forhold til ejendommene, og vi har altid været stolte af alle de ejendomme vi har, og vi har gået efter nogle flotte ejendomme og alt det der. Og det gør, at vi har mange følelser med i diskussionen, når vi diskuterer ejendomme i bestyrelsen og blandt kolleger. Andre pensionskasser kører bare derudaf og laver nogle moderniseringer på den ene eller den anden måde, så de kan få hevet huslejen uden alle de følelser. En helt anden model er, og det hører vi fra vores investeringsfolk, de siger, jamen altså de der enkelte ejendomme, det kan man ikke styre. Hvis vi skal investere i ejendomme, så skal det være i nogle ejendomsselskaber, ikke? Så har vi ikke de enkelte ejendomme mere, så investerer vi i nogle

ejendomsselskaber, ligesom vi investerer i nogle aktier, i nogle større firmaer og sådan noget. Men det er så en helt anden tankegang, den skal vi lige have overvejet.

Martin Dietz: Du svarer jo sådan set ikke på det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, hvilken forrentning giver det i dag, og hvilken startforrentning skal det give, hvis man skal sælge dem målt som et gennemsnit? Det må man kunne svare på.

Formanden: Ja, det kan jeg ikke svare på umiddelbart, så skal jeg have nogle andre til at hjælpe mig med det. Men det kan være, at administrationen kan svare på dit spørgsmål, enten Mads Harbo eller Lasse Hansen.

Lasse Hansen fra administrationen: Altså selve værdiansættelsen sker ud fra nogle givne kriterier, som er sat af Finanstilsynet. Og selve afkastet, det vi værdiansætter ejendommene på, det er jo ud fra den givne afkastprocent, som en ekstern valuar værdiansætter ejendommen ud fra. Hvad kan den her ejendom sælges for for en given afkastprocent? Så det er den afkastprocent, som vi bruger i afkastberegningerne.

Dirigenten: Okay. Der blev efterlyst et svar omkring medlemsudviklingen på lidt længere sigt.

Formanden: Ja, men altså nu kunne du se på grafen, at vi havde en langsom medlemsvækst, men var det udvikling aldersmæssigt, du tænker på, eller hvad?

Niels Grundtvig-Poulsen: Den udmærkede vækst i medlemstilgangen vil jo give en vækst i pensionister på et tidspunkt. Og hvis ikke der kommer tilsvarende mange nye ind, så er det måske et problem, som bestyrelsen skal overveje.

Formanden: Det kan Erik Adolphsen svare mere præcist på, end jeg kan.

Erik Adolphsen: Det kan jeg svare på ud fra et nationaløkonomisk synspunkt, jeg er nationaløkonom. Når man plejer at sige, det er et problem, at der er mange, der går på pension i de kommende år, så er det et problem samfundsøkonomisk, fordi pensionister bliver nettoyndere. De får mere fra statskassen i form af pensioner og så videre, end de betaler i skat samtidig med, at vi får færre skatteyndere i de yngre aldre til at betale regningen. Det er det samfundsøkonomiske problem. Det problem har vi ikke. Fordi vi jo er i den situation, at vi har penge. Vi skal ikke som staten ud og udskrive dem som skatter. Folk har selv indbetalt dem, og vi har jo aktiver i udenlandske værdipapirer og så videre, så vi skal for så vidt bare realisere vores aktiver i takt med, vi udbetaler pensionerne. Det, der kan give et problem, det er selvfølgelig, at hvis vi forestiller os, der bliver 30 % færre arkitekter, så kan det betyde noget for omkostningerne, for så bliver der færre at fordele omkostningerne på. Men isoleret set er det ikke et problem for kassen, at vi får flere pensionister, fordi opsparingen ligger bag. Folk har sparet pengene op. Det er ikke som staten, der skal ud og kradsse pengene op i skat i takt med, at udgifterne stiger, og der bliver færre skatteyndere. Så derfor er det ikke noget, der bekymrer os på nuværende tidspunkt.

Dirigenten: Det var det. Er der flere bemærkninger til bestyrelsens beretning? Så vil jeg sætte bestyrelsens beretning til afstemning, og jeg vil forsøge at gøre det på den måde, at jeg først vil spørge, om der er nogen, der stemmer imod beretningen? Det er der ikke. Så vil jeg høre, om der er nogen, der hverken stemmer for eller imod beretningen? Det er der heller ikke. Så sparede vi en stemmeseddel, fordi beretningen er enstemmig godkendt.

Ad pkt. 3. Forelæggelse og godkendelse af Årsrapport 2010

Så går vi over til punkt 3 på dagsordenen, forelæggelse og godkendelse af årsrapport 2010, og der giver jeg ordet til Erik Adolphsen.

Erik Adolphsen: Jamen formanden har jo lige haft en udmærket gennemgang af beretningen og de væsentlige ting, der skete i løbet af året, men nu er opgaven jo for generalforsamlingen

at tage stilling til en årsrapport, og derfor skal vi lidt tættere ind på de økonomiske fakta i den rapport. Jeg vil godt sige lidt om afkastet endnu en gang, lidt om omkostninger, lidt om resultatforklaring, hvordan fremkommer resultatet egentlig, og hvad bruger vi pengene til og så slutte af med noget om kapitalforholdene. Det er jo et emne, som man skriver en del om i aviserne for tiden. Sampension har startet en stor debat, de kunne ikke leve op til kapitalkravene og måtte afskrive garantierne. Det behøver vi ikke, vil jeg gerne sige allerede nu.

Denne planche, den minder til forveksling om den, som formanden lige viste, her er det afkastet efter skat. Jeg vil godt knytte et par kommentarer til, hvad det egentlig er, der sker. I kan se, vi har haft tre situationer, hvor vi har haft negative afkast. Hvad skete der egentlig der? Jeg ved ikke, om der er nogen, der kan huske 1993, for vi havde et afkast på 18,1 %, det kan jeg godt huske nemlig. Det var det år, hvor folk konverterede som gale, kurserne steg og steg, og folk konverterede deres realkreditlån hele tiden. På grund af de kursstigninger fik vi et stort afkast, og året efter faldt kurserne på obligationer, og der var ikke noget at gøre, der fik vi et negativt afkast, det gjorde alle i branchen, de fik negative afkast. Industriens Pension, hvor jeg kom fra, jeg kan huske, den fik 23 % afkast første år og -4,2 % næste år. 2001-2002, det kan I sikkert huske, det var IT-boblen, der brast, jeg tror det var i marts 2001. Det var på det tidspunkt, hvor man kunne sælge IT-aktier, bare de hed noget med IT, så var det såmænd ligegyldigt, om de havde produkter på hylderne. Det var en stor eufori. Den brast i 2001, og hele aktiemarkedet faldt. Og så har vi 2008, hvor vi havde det helt store fald. Det var finanskrisen, som kulminerede i september måned, hvor Lehmann Brothers, det kæmpestore finanshus i New York, fik lov til at gå nedenunder og hjem. Der faldt markederne som en sten, og det var alt og alle, der tabte stabler af penge. Det kan man ikke gardere sig imod, når det sker, så sker det. Men der har da været flere lyspunkter, end der har været negative sider, som I kan se. 11,4 % i afkast i 2009 og 7,2 % sidste år. Læg venligst mærke til de 7,2 %, som formanden meget rigtigt sagde, det var jo lavere end PJD og MP. Men hvis I lagde mærke til den overhead, som formanden viste, så var det faktisk på trods af vores nedskrivninger af fast ejendom, så er det bedre end Danica Pension, det er bedre end PFA, det er bedre end Nordea Pension - de tre store kommercielle selskaber, på trods af vores nedskrivninger fik vi et bedre afkast end de tre store på det kommercielle marked fik. Det vil jeg gerne sige, det fortæller, at vi faktisk har en god investeringsafdeling, når de kan skaffe så meget afkast. Vores omkostningsprocent har også haft en god udvikling. Den startede i 2000 med 5,5 %. Omkostningsprocenten måles altid som omkostninger sat i forhold til medlemsbidragene. Altså, hvor meget bruger man af medlemsbidragene på administration? Og efter at have været nede på 2,6 og 2,7 % i 2007 og 2008, steg den til 3,2 og nu er den let faldende igen. 3,1 % er faktisk også konkurrencedygtigt, i hvert fald når man kigger på kommercielle selskaber. Også i forhold til mange af vores kolleger i pensionskasseverdenen. Omkostning pr medlem er faldet lidt, fordi vi har kunnet fastholde vores omkostningsniveau og har fået lidt flere medlemmer at fordele det ud på. Så 996 kr. - det er selvfølgelig noget højere end det, som formanden lige viste i de to store Industriens Pension og PensionDanmark, som har 3-400 kroner i omkostninger, men Industriens Pension har 400.000 medlemmer og PensionDanmark har 580.000 medlemmer. Det giver altså nogle stordriftsfordele. Og i den her verden er stordriftsfordele alt. Der af masser af faste omkostninger, IT-udvikling og sådan noget. Der er det en stor fordel man har nogen at dele omkostningerne med. Og den fordel har I jo i øvrigt også i Unipension i dag, i og med, at der er tre kasser, der deler udviklingsomkostningerne efter en fordelingsnøgle som formanden viste, hvor I betaler 13 %.

Vores resultat - lad mig understrege at det specielle ved et pensionskasseresultat er, at bidragene indgår ikke i resultatet, og det er logisk nok. Det er i virkeligheden indskud ligesom når I sætter penge ind på jeres bankkonto, så får banken ikke et større overskud. De kilder, vi har til overskud i en pensionskasse, det er at vi kan få et afkast på vores investeringer, som er større end den kontorente, vi giver. Det giver så et overskud. En anden ting er, hvis vores forsikringsdækninger koster mindre end det, vi tager for dem, så får vi et overskud, og endelig hvis vores omkostninger er lavere end det, vi får betaling for, så får vi et overskud. Og det hele, det er jo noget, som går til medlemmerne i deres egenskab af ejere. Men her har vi fra sidste år et investeringsresultat på 366 millioner kroner. Så har vi tilskrevet kontiene 140 millioner kroner. Vores risikoresultat, det var positivt med 21,5 millioner kroner og vores omkost-

ningsresultat var positivt med 211 millioner kroner. Vi forsøger at ramme det bedst muligt, og det er jo lykkedes rimeligt godt. Man kan næsten ikke se det på figuren. Det giver jo, som I tydeligt kan se, de blå er noget større end de røde, mulighed for at uddele tillægspensioner. Vi har brugt 70 millioner kroner på tillægspensioner. De tages jo af egenkapitalen, og endelig har vi kunnet tilbagebetale 199 millioner som vi har, så at sige, lånt af medlemmerne. Medlemmerne har jo lånt til sig selv teknisk set, og det var et resultat af det skrækkelige år 2008, hvor vi fik et stort underskud. Da lånte vi af hvilende pensioner, og det skal man tilbagebetale, før egenkapitalen kan få forrentning. Nu er vi næsten færdige med at betale tilbage. Hvad skylder vi? Er det 6 millioner eller sådan noget, det har vi formentlig mulighed for at betale tilbage nu. Så har vi ligesom genoprettet stillingen efter finanskrisen, og det giver så summa summarum et underskud på 22 millioner, og som I kan se, det er jo i virkeligheden ren teknik, fordi vi bruger noget på tillægspensioner, vi bruger noget på at tilbagebetale et internt lån, vi har lavet, men teknisk set giver det et underskud på 22 millioner.

Vores kapitalforhold. Alle selskaber skal have en basiskapital, og det skal være som sikkerhed for medlemmernes pensioner. Man skal kunne modstå udsving, og jo større basiskapital, man har, jo bedre har man mulighed for at modstå udsving. Det er dyrt at være fattig, altså, hvis man har få reserver, og man får et år som i 2008, hvor Lehmann Brothers krakker, så har man brug for noget at stå imod med. Vi har 1.348.000 kroner. Det basale kapitalkrav, som loven kræver, det skematiske solvenskrav, det er på 121 millioner. Det har vi jo altså en 11 gange. Så har vi et nyt begreb, man kalder "Det individuelle solvenskrav" og det afhænger bl.a. i højere grad af de risici, man har. Det er på 211 millioner, og så har I måske alle sammen læst lidt om i aviserne og hørt i radio og fjernsyn, om de nye Solvens II-krav. Det er dem, der træder i kraft 1. januar 2013. Det var dem, der efter sigende betød, at Sampension - det sagde de selv i hvert fald - ikke kunne leve op til de krav i 2013. Derfor var de nødt til at fjerne deres garantier og erstatte dem med hensigtserklæringer. Der er blevet lavet en række undersøgelser af hvad det betyder med de her kapitalkrav for selskaberne. Noget, man kalder QIS - Quantitative Impact Studies - altså kvantitative beregninger over, hvad betyder det her. Og den seneste, der blev lavet her sidste år og lige offentliggjort, den hedder QIS 5. Det var den femte analyse, som alle selskaber i Danmark har deltaget i. Den bestod vi med stor, stor margin, men Finanstilsynet oplyste, at der er 6 pensionskasser og livsforsikringsselskaber, der ikke kunne leve op til dem, så jeg vil tro på, at de er travlt optaget med at finde ud af: Hvad gør vi så? Enten må de skaffe kapital ellers må de nedsætte deres risiko eller fusionere med nogen, men der var 6, der havde store problemer, så de ikke kunne leve op til det. Men vi har altså en milliard i overskud i forhold til, så vi er nok bedre rustet end så mange andre, vil jeg mene. Ja det var, hvad jeg valgte at sige om beretningen, men der er jo masser af spørgsmål, som I har mulighed for at stille nu.

Dirigenten: Tak til Erik Adolphsen for fremlæggelse af årsrapporten, og så er der igen mulighed for at komme med spørgsmål og kommentarer.

Er der ikke nogen, der ønsker at kommentere på Erik Adolphsens indlæg omkring det her spørgsmål?

Det er der ikke. Så vil jeg prøve at gennemføre samme procedure som ved beretningen og høre om der er nogen, der vil stemme imod regnskabet? Det er der ikke. Er der nogen, der hverken vil stemme for eller imod regnskabet? Det er der heller ikke. Så regnskabet er godkendt enstemmigt.

Ad pkt. 4. Forslag fra bestyrelsen og medlemmerne

Og vi går nu over til pkt. 4 på dagsordenen. Det er forslag fra bestyrelsen og medlemmerne. Der er udsendt forslag fra bestyrelsen om ændringer i vedtægterne og i pensionsregulativet. Og vi vil gøre det sådan, at vi først fremlægger vedtægtsændringerne, og så bliver der afstemt her om, og dernæst stemmes om de individuelle forslag. Det er vedtægterne og pensionsregulativet vi behandler først. Det hænger sammen med, at regulativændringer og vedtægter skal godkendes af denne her generalforsamling med to tredjedeles flertal. Og når vi har klaret den,

så går vi over til det forslag, der er stillet fra medlemmerne. Jeg giver ordet til formanden for fremlæggelse af forslag til vedtægtsændringer og pensionsregulativet.

Formanden: Ja, som der står i det udsendte materiale, så har vi 4 forslag til ændringer af vedtægterne og 2 forslag til ændringer af pensionsregulativet. Forslagene er udsendt sammen med indkaldelsen til generalforsamlingen. Forslag 1: Udsendelse af årsregnskab sammen med indkaldelse til generalforsamlingen. Vi foreslår, at det fuldstændige regnskab ikke skal udsendes sammen med indkaldelsen til den ordinære generalforsamling, og i princippet er det også sådan det fungerer i dag, fordi årsregnskabet er et digert værk. Hvis vi skal udsende til 7.000 medlemmer, så er det også nogle ret store omkostninger, og derfor udsender vi alene det lille resume, I alle sammen har fået, og så udsender vi også det rigtige til de medlemmer, som har tilmeldt sig. Men det vil sige, forslaget her er for at gøre tingene lidt mere formelt og mere korrekt, fordi i praksis er det det samme i dag. Så det er ikke de store ændringer i forhold til, hvordan det praktiseres i dag.

Så har vi Forslag 2: Bestyrelsesvalg. Bestyrelsesmedlemmer vælges ved urafstemning, hvis der er flere kandidater. Og så er der et krav om, at der skal være mindst 5 opstillere til en kandidat, og så at ved udskiftning af en kandidat, der vælges for resten af valgperioden. Og det er noget, vi har talt om i flere omgange, og nu har vi så besluttet at fremlægge det som forslag. For at sikre en bred medlemsopbakning til de medlemsvalgte bestyrelsesmedlemmer, foreslår vi, at hvis der er flere kandidater, så udsender vi til urafstemning. Og kandidaturerne skal meddeles her på generalforsamlingen og så - som der også står der - hvis et medlem bliver opstillet her, så skal der mindst være 5 medlemmer, der bakker op, eller også er det nogle medlemmer som er foreslået af bestyrelsen. Det svarer til det samme, fordi bestyrelsen er på syv medlemmer. Hvis et medlem går ud i valgperioden, det kan ske af familiære omstændigheder, det kan være, at en eller anden bliver syg eller dør, så ved næste generalforsamling, så vælger man så et nyt medlem for resten af perioden, sådan at man fastholder den 3-årsperiode, skiftende fra år til år.

Så har vi Forslag 3: Afgørelse af tvister. Det er en simplificering og samtidig en tilmelding til Ankenævnet for Forsikring. Det vil sige vi foreslår bare, at vi forenkler bestemmelsen, og at afgørelsen kan indbringes for Ankenævnet for Forsikring. Samtidig ophæver vi 3-måneders fristen, så de almindelige forældelsesregler er gældende. Forslaget har ikke nogen økonomisk betydning.

Og så har vi Forslag 4: Ikrafttrædelse. Der foreslår vi, at ændringer i vedtægterne træder i kraft fra generalforsamlingen, og det vil sige det er fra i dag, hvis det bliver godkendt. Og så beder vi samtidig om en bemyndigelse til, at ændringer af redaktionel karakter samt ændringer, som myndighederne måtte kræve, det får bestyrelsen bemyndigelse til at klare.

Dirigenten: Begge forslag forudsætter en majoritet med to tredjedele. Så det, jeg vil foreslå er, at vi sætter spørgsmålet om vedtægtsændringer til drøftelse og diskussion på generalforsamlingen nu. Er der nogen, der har bemærkninger til det her? Det er der ikke. Så vil jeg sætte forslaget til vedtægtsændringer til afstemning. Jeg vil forsøge endnu en gang at spørge, om der er nogen, der stemmer imod? Og så vil jeg spørge, om der er nogen, der hverken stemmer eller imod? Det er der heller ikke. Så den der med to tredjedele, den er helt overhalet.

Og så vidt jeg har forstået her klokken 18.35, at vedtægtsændringerne er trådt i kraft. Så vil jeg give ordet til formanden for forelæggelse af pensionsregulativet.

Formanden: Ja og der har vi 2 forslag. Det ene er Forslag 1: Bidragsfritagelse ved tilkendelse af invalidepension. Bidragsfritagelse betyder, at pensionskassen viderefører indbetalingen til pensionsordningen, og det foreslås, at vi skriver det direkte i pensionsregulativet. Det vil sige at medlemmer, der tilkendes invalidepension, også samtidig tilkendes bidragsfritagelse. Så igen, i realiteten er det ikke en stor ændring i forhold til praksis. Vi foreslår, at ændringen i pensionsregulativet træder i kraft pr. 1. januar 2012, og igen her, så beder vi om en bemyndi-

gelse så ændringer af redaktionel karakter samt ændringer, som myndigheder måtte kræve, at bestyrelsen bemyndiges til at træffe beslutning der.

Dirigenten: Er der bemærkninger til det her forslag omkring pensionsregulativet? Det er der ikke. Jeg prøver en gang til. Er der nogen, der vil stemme imod forslaget? Er der nogen, der vil undlade at stemme omkring det her forslag? Så er det også enstemmigt godkendt.

Og medlemsforslag. Pensionskassen har modtaget et enkelt medlemsforslag fra arkitekt Karin Kappel. Forslaget og bestyrelsens bemærkninger til forslaget er optrykt i indkaldelsen. Karin Kappel foreslår, at pensionskassen indfører ret til interne flytninger i pensionskassens ejendomme i lighed med de almene boligselskaber. Jeg vil høre, om Karin Kappel ønsker at motivere sit forslag yderligere?

Karin Kappel: Ja, jeg vil bare sige, at grunden til, at jeg stillede forslaget det er, at med de nuværende regler, så er det sådan, at først står man i kø for at komme ind i en ejendom, og det kan typisk tage 10-15 år, og når man så flytter ind, er man så glad for at bo der, så man bliver boende der rigtigt mange år, men i og med at man har brug for en fleksibel, det kan være, at man får børn, eller de flytter hjemmefra eller man bliver gammel eller et eller andet og skal flytte op og ned i etagerne, så ville det være rart, at der var en vis form for fleksibilitet. Som det er nu, så er det sådan, at i det øjeblik man flytter ind, så falder man ud af ventelisten, også selv om man ønsker at fortsætte med at blive stående på den, og man betaler de 150 kroner om året og er skrevet op til et par ejendomme. Men så starter man forfra, og det vil sige, at så - som det er nu - så står man måske 10 år inden man kommer ind, og så står man måske 10-20 år inden man så kan rokere i ejendommen. Jeg kunne godt tænke mig, at man lavede forslaget sådan, at hvis man står på den venteliste, så kunne man få lov til at beholde sit nummer i rækkefølgen, når man er flyttet ind, og så kan man så benytte sig af det eller lade være.

Formanden: Ja, men som I kan læse her, så kan bestyrelsen anbefale, at forslaget vedtages. Dog har vi en lille tilføjelse, at det kun er inden for samme boligkompleks, og at bestyrelsen har bemyndigelse til at udarbejde de nærmere regler. Så vi synes, at det er et fornuftigt forslag, men med den begrænsning, at det er inden for samme ejendom.

Bent Anker Nielsen: Jeg vil bare spørge. Hvad er begrundelsen for, at det kun må være inden for det samme boligkompleks?

Kirsten Utoft: Det er sådan set i tråd med det samme. Det var spørgsmålet om inden for samme ejendom eller kompleks, eller en flerhed. Pensionskassen er jo karakteriseret ved også at have mange små komplekser, og det vil sige, så er det illusorisk. Karin Kappel fremhævede en mulighed, at i det øjeblik man fik tildelt en lejlighed, det kunne simpelthen være spørgsmålet om, at man skal have et tag over hovedet, og man finder en af de små etværelseslejligheder. Det er i forbindelse med en skilsmisse. Men så går man videre i livet og finder en ny kæreste, og der er børn i foretagendet, men det er så bare ikke inden for pensionskasserne man kan flytte rundt og flytte videre. I den pågældende sammenhæng, der er det etværelseslejligheder en masse. Nå, men i det øjeblik man får tildelt en lejlighed, kan man jo for så vidt gøre opmærksom på, at man gerne vil fortsætte med at stå på ventelisten og beholde sin plads, så man kan rykke videre. Så man ikke skal vente 20 år selv om man så lige er blevet nyskilt. Ja, det var faktisk derfor jeg ville gå imod bestyrelsens bemærkning.

Dirigenten: Er der andre bemærkninger til det her? Karin Kappel, vil du fastholde forslaget, sådan som det er formuleret.

Karin Kappel: Jeg tænkte bare lige på en lille ting. Den sløjfe bestyrelsen har med, at det kun er inden for samme boligkompleks. Kunne den linje hedde, at det var inden for de ejendomme, man er skrevet op til, fordi som det er nu, er det jo 2-3 stykker eller 4, man må være skrevet op til, så det begrænser det jo også. Det handler jo ikke om, at det er hele området. Det er fordi, ellers skal man også igen til at stå på to ventelister kan man sige, ikke? Så det ved jeg

ikke, om det er noget, man kan nuancere, sådan at det bliver med de steder, man er skrevet op – det er maksimumstal, jeg tror, at det er 4. Om det kunne være en mulighed?

Kurt Rosenkrans Høyer: Kan man ikke frygte ved den ordning, at dem, der er i boligejendommene, som pensionskassen ejer, får en fortrinsstilling hele tiden til at avancere og avancere, og dem, der står udenfor, de må så starte med de små lejligheder, selv om de har 30 års anciennitet, og venter på den rigtige lejlighed.

Hans-Christian Vejby: Problemet kan jo også være, at det går den anden vej, at nogen har en stor god lejlighed, men bliver nødt til efter en årrække at flytte ned i gadeplan i en mindre lejlighed. Det tror jeg nok er en ganske typisk situation.

Formanden: Grunden til at bestyrelsen anbefaler forslaget, dog med nogle begrænsninger, det er, at det er fint at give en vis fleksibilitet, hvis der sker nogle ændringer enten den ene eller den anden vej. Man går fra en lille til en større eller en stor til mindre, men grunden til at vi har foreslået det på den måde, det er for at begrænse antallet af dobbeltflytninger, fordi for hver gang nogen flytter, så er der en anden, der flytter ind, og det kan give større omkostninger, større administration, så det er grunden til at vi har gjort det. Vi har åbnet for muligheden, givet en vis fleksibilitet, men inden for samme ejendomskompleks. Jeg ved godt, at vi har en del mindre ejendomme, men i de fleste ejendomme er der trods alt nogle muligheder. Lejlighederne er ikke lige store. Der er nogle mindre lejligheder, der er nogle større lejligheder. Der er nogle stuelejligheder, der er nogle mod øst og mod vest, så man har nogle muligheder. Det nye forslag Karin Kappel kommer med, at man skulle kunne flytte inden for 3 eller 4 steder, hvor man skrevet op til. Det ved jeg ikke rigtigt hvad jeg skal sige til, altså, men grunden til bestyrelsens bemærkning det var for at begrænse lidt, så der ikke sker dobbeltflytninger på alle vores ejendomme hele tiden.

Karin Kappel: Jeg havde bare en lille kommentar omkring det med økonomi. Nu har vi lige hørt, at vi gerne vil tjene nogle flere penge på ejendommene. Så kan man sige, hvis der er flere flytninger i og med at der er nogen, der flytter internt, og der kommer en ekstra ind, så har man faktisk to muligheder for at sætte huslejerne op, så det er jo ikke noget, der kommer til at koste pensionskassen penge.

Bent Anker Nielsen: Jeg forstår simpelthen ikke det formanden siger med dobbeltflytninger. Jeg kan overhovedet ikke fatte forskellen mellem, om man flytter inden for det samme boligkompleks eller inden for hele boligmassen. Jeg forstår det simpelthen ikke, altså, hvor de omkostninger de kommer fra. Det er det ene. Det andet det er, må man bytte lejligheder? Altså, et af problemerne med det stive system, der kører der, og nu håber jeg i øvrigt, at de der boliger efterhånden bliver solgt, men det er en helt anden ting, men det stive system, der kører, betyder jo, at man kan risikere at havne et rimeligt tilfældigt sted i forhold til, hvad man egentlig helst ville og i og for sig kan være voldsomt på udkig efter at komme hen det sted, hvor man allerhelst ville være, og så vil jeg bare spørge: Må man bytte i dag også? Og så hvis jeg kunne få forklaret det der med at undgå dobbeltflytninger, så ville jeg være glad.

Formanden: Altså, jeg ved ikke, hvordan jeg skal forklare det, så du forstår det. Fordi hvis en lejlighed står ledig, og der flytter en lejer ind, så sker der kun indflytning. Hvis der er en lejer, som bor i samme ejendom, som ønsker at flytte ind i den ledige lejlighed, så sker der en flytning, og så er det en ny person, der skal flytte ind i den lejlighed, som lige er blevet frigjort, så det er to flytninger i stedet for en enkelt flytning.

Bent Anker Nielsen: Jeg forstår godt, at der kommer to flytninger, jeg forstår bare ikke, hvad det - havde jeg nær sagt - rager pensionskassen, og jeg forstår slet ikke, at der er forskel på, om det foregår inden for den samme ejendom, eller om det foregår på tværs af ejendomme. Jeg kan simpelthen ikke se det, altså jeg kan godt se forskellen fysisk, men på alle mulige andre måder kan jeg ikke se, hvad forskellen er. Undskyld.

Formanden: Jeg ved ikke, om Lasse Hansen kan svare på den økonomiske betydning af det her?

Lasse Hansen: Jamen, det er da rigtigt, at jo flere flytninger der er, jo flere omkostninger er der også ved fraflytning og istandsættelse af lejligheder osv. Fordi, når der er en fraflytning på en lejlighed, så er der også en form for istandsættelse, og noget af den istandsættelse, hovedparten, det kan vi viderebringe til vores lejere, men der så også en del af selve istandsættelsen, som går på ejendommens vedligeholdelseskonto, så det vil notorisk blive dyrere for pensionskassen, jo flere flytninger der er. Det er fuldstændigt korrekt.

Bent Anker Nielsen: Det vil altså være tilfældet, når det er inden for det samme boligkompleks, og jeg forstår godt, hvis der er underskud på den der kasse, man sætter penge til side til istandsættelse på osv., at det kan give nogle omkostninger. Men jeg kan ikke forstå, hvordan bestyrelsens begrænsning med, at det kun er inden for det samme boligkompleks, hvordan den reparerer på det problem, og jeg kan slet ikke forstå, at der er forskel på, om det der finder sted inden for det samme eller på tværs.

Hans Christian Kirketerp: Jeg synes altså, forslaget det bliver mere og mere underligt, fordi det – man kan jo sige, hvis man er i en ejendom med 10 lejemål og en flytter ud, så kunne alle nå at flytte inden for den der ejendom, så der ville faktisk blive 9 flytninger plus en indflytning, og det er jo ikke en ret god forretning at lave det på den måde. Hvis man nu skulle se det ud fra sådan en realøkonomisk betragtning, så synes jeg, at man skulle trække forslaget og sige, at det er ikke særligt godt, og så har en af de tidligere indlægsholdere jo også peget på, at det der med, først er der en masse interne flytninger, og så kommer man måske som nr. 7 eller nr. 8, hvis man står på listen og får en lejlighed som sådan, så det forlænger tiden man står på listen for dem, der ikke er inde i ejendomssystemet. Hvis det her det skal være et fair og ordentligt system, så må man jo sige, lad det blive som det er i dag, og så kan måske lave muligheder for at bytte. Det var måske den mulighed man skal arbejde på i stedet for. Tak.

Dirigenten: Jeg er som dirigent i den situation, at der er et medlemsforslag, og så er der bestyrelsens forslag, som anbefaler med en bemærkning, så jeg kan i princippet vælge at sætte det ene forslag til afstemning op mod det andet. Men hvis det er sådan, at både Karin Kappel og bestyrelsen trækker begge forslag, så er der ikke noget at komme efter indtil videre. Så kommer vi igen til næste år, ikke? Det vil jeg gerne høre synspunkter på.

Karin Kappel: Jeg skal bare lige forstå det rigtigt. Altså, jeg havde til bestyrelsens bemærkning det forslag, om der kunne stå, at det kun var inden for de ejendomme, man er skrevet op til?

Dirigenten: Efter min opfattelse, så kan der ikke stilles ændringsforslag.

Karin Kappel: Nå, OK, godt.

Dirigenten: Medmindre jeg bliver belært af nogle kloge hoveder om noget andet. Men det er den holdning, jeg forfølger, og jeg kan høre på debatten, hvis det havde været mindre justeringer, så havde det kunnet muligvis gå med ind, men nu har der været nogle diskussioner, som gør det meget principielt, er det så min opfattelse. Så enten trækker man forslagene eller også beder man om en afstemning af det ene op mod det andet.

Ulrich Bolow: Vi får vel også lov til at stemme nej til begge forslag, hvis det er det, vi vil, ikke?

Dirigenten: Det er en afstemning ja, så selvfølgelig.

Ulrich Bolow: Jeg synes da, at alle medlemmer skal have samme mulighed for at komme ind i lejlighederne, men det er så noget andet.

Søren Bjerg: Det er ikke fordi jeg skal kloge mig så meget på, hvordan det foregår i almen-nyttige boligselskaber, men jeg har lige fået et tilbudt en lejlighed i pensionskassen, en af pensionskassens boliger, som jeg har været skrevet op til, og der står, at jeg skal betale et ret stort beløb i indskud. Hvis nu jeg var en af dem, der skulle flytte ind hu-vej, og så hurtigt skulle flytte videre til en næste lejlighed, hvordan ville det økonomisk stille sig. Skulle jeg så betale yderligere et nyt indskud eller hvordan har man tænkt sig, at det skulle foregå?

Dirigenten: Det var et spørgsmål. Det vil jeg så høre, om nogen har lyst til at svare på det.

Søren Bjerg: Det er jo et temmelig stort beløb. Det blev jeg egentlig ret forskrækket over, og der står også, det er ikke noget, man får tilbage. Det vil sige så skal man betale for hver gang man flytter, så skal man starte forfra og betale nyt depositum. Det er det, mit spørgsmål går på.

Lasse Hansen: Jamen det er således, at når man flytter ind i en lejlighed, så betaler man et indskud. Og den dag man fraflytter sin lejlighed, så gør man op, som om det er en almindelig fraflytning. Det vil sige, så gør man kassen op endnu en gang, og så bliver der lavet en flytte-afregning, og den dag man så skal ind i den nye lejlighed, så skal der indbetales et nyt indskud. Så det er to særskilte sager eller situationer, ja.

Mette Carstad: Jeg er jo nødt til at sige til proceduren igen, at også Karin Kappels forslag indeholder fortolkningsmuligheder, for der står, at man skal flytte internt i pensionskassens ejendomme i lighed med de almene boligselskaber. Det er jo heller ikke en entydig måde at flytte internt, som de almene boligselskaber gør. Så selv om vi nu besluttede os for at vedtage Karin Kappels forslag, ville det kræve en efterbehandling for at finde ud af, hvordan det så egentlig skulle administreres, så det må jeg jo lige spørge Karin Kappel om, om du så var indstillet på, at bestyrelsen så kiggede på, hvordan de almene boligselskaber gør og så kom med nogle forslag til, hvordan man administrerer det. Jeg ved præcist, at i almene boligselskaber er der nogle steder, hvor det er inden for samme boligkompleks, og andre steder er det mere åbent i forhold til andre, så det skal man jo så også kigge på.

Karin Kappel: Ja, det synes jeg lyder rigtig godt.

Dirigenten: Hvis nu vi har fået noteret de bemærkninger, der er kommet fra Mette Carstad. Vi har noteret de bemærkninger, som Karin Kappel så efterfølgende har kommenteret på, og jeg vil så foreslå med de bemærkninger, at vi sætter medlemsforslaget fra Karin Kappel til afstemning. Der ligger nogle præmisser nu, som kommer til at stå i referatet fra denne her generalforsamling, for det videre arbejde. Er det OK?

Bent Anker Nielsen: Forslaget og bemærkningerne er skidt gennemtænkt. Så mit forslag vil egentlig være, altså, som den fornuftige udgang på det her. Det ville faktisk være, at Karin Kappels og bestyrelsens bemærkninger, at de var så venlige at trække det tilbage som forslag, og så til gengæld lovede at komme med et gennemtænkt forslag næste år, der giver mere fleksibilitet i den butik der, fordi jeg synes, vi aner jo ikke, hvad det er, vi stemmer for eller imod, hvis vi stemmer for noget af det der.

Dirigenten: Det er en bemærkning, som jeg har meget svært ved at håndtere i denne her situation. Og jeg vil anbefale, at hvis man i lyset af forslagens uklare skarphed ikke er tilfreds med, hvordan forslaget er formuleret eller på anden måde har andre synspunkter, så vil jeg klart anbefale, at man stemmer imod. Er der flere bemærkninger, herunder til proceduren.

Åse Kogsbøll, sekretariatschef i Unipension: Jeg vil bare sige, det er jo sådan set to sideordnede forslag, så vi skal vel stemme om dem begge to og så se hvilket forslag, der får flest stemmer?

Dirigenten: Ikke efter min opfattelse.

Åse Kogsbøll: OK, det er dirigenten, der bestemmer det.

Dirigenten: Ja tak. Jeg fastholder den måde, vi gør det på. Og det der står for nu, er et medlemsforslag fra Karin Kappel med de bemærkninger, der er fremkommet i forbindelse med behandlingen af forslaget, som helt klart betyder, at efterfølgende kommer bestyrelsen på et arbejde med henblik på senere at fremsætte en ordentlig fortolkning af det ene eller det andet. Med de ord så vil jeg bede jer om at tilkendegive, hvem der stemmer for forslaget fra Karin Kappel? Og der tror jeg, at vi har brug for lidt - kan vi ikke i første omgang prøve at tælle hænder?

Dirigenten: Der er nu talt op, og for forslaget fra Karin Kappel stemte 38. Imod stemte 16. Så med den margin tør jeg godt sige, at forslaget er vedtaget og overgives til bestyrelsens videre behandling med de faldne bemærkninger på generalforsamlingen.

Ad pkt. 5. Forelæggelse og godkendelse af lønpolitik

Så har vi et punkt 5 på dagsordenen, der hedder godkendelse af lønpolitik, og der vil jeg give ordet til Erik Adolphsen.

Erik Adolphsen: Vi har fået ny lovgivning på området, og lad mig sige efter 25 år i branchen, så må jeg konstatere det sker mange gange om året efterhånden. Baggrunden for den lovgivning, vi får nu omkring, at generalforsamlingen skal godkende en pensionskasses lønpolitik, det er nogle banker, hvor man havde nogle bonusordninger for deres direktioner på 2 og 3-cifrede millionbeløb, og man synes, det var mindre fornuftigt, at de kunne hæve ved kasse 1, gå deres vej og så bagefter konstaterer man, at banken gik nedenunder og hjem. Derfor sagde man, der skal gives generalforsamlingen mulighed for - og som formanden sagde indledningsvist - der er tradition for, at al lovgivning på det finansielle område overføres til alle finansielle institutioner, uanset om det kun er bankerne, der opfører sig vanvittigt, så må vi rette os ind, og det gør vi så. Det overordnede princip, som vi fremlægger, det er, at vi arbejder hen mod, at medarbejderne i pensionskasserne i Unipension modtager en for tilsvarende selskaber eller kasser sammenlignelig løn. Dette gælder både for nuværende og for fremtidig ledelse og medarbejderstab i pensionskasserne i Unipension. Og så har bestyrelsen i henhold til lovreglerne udpeget følgende som væsentlige risikotagere: Bestyrelse og direktion, som jo kan træffe beslutninger, som påvirker risikoforholdene kraftigt, investeringsafdelingens investeringschef og de medarbejdere i investeringsafdelingen, som kan tage en væsentlig risiko på pensionskassens vegne for pensionskassens midler, og det sker selvfølgelig, når de investerer pensionskassens midler. Chefaktuaren samt den ansvarshavende aktuar, som i vores kasse er den samme person, og lederen af middle office, som forestår kontrol af overholdelse af grænser for risikotagning. Det er de mennesker, som bestyrelsen har udpeget som væsentlige risikotagere.

De førstnævnte, dvs. bestyrelse og direktion og chefaktuaren, den ansvarshavende aktuar (det er samme person), og lederen af middle office - de har ingen bonusordning. De har ikke nogen ordning med variable løndelev afhængigt af risikoforholdene, men der er en bonusordning i investeringsafdelingen, som omfatter investeringsafdelingens chef og de medarbejdere i afdelingen, som kan tage en væsentlig investeringsmæssig risiko, osv. Det er som sagt de mennesker, der investerer vores midler. De har - ud over en fast løn, en bonusordning, som afhænger af det afkast, de producerer. Formålet med den bonusordning er at styrke pensionskassernes langsigtede afkast ved at styrke og fastholde deres tilknytning til pensionskassen og deres fokus på pensionskassens investeringsmæssige afkast og risikoforhold, og de er de eneste, der har sådan en bonusordning. Det er blevet meget almindeligt, at man belønner en god indsats på investeringsområdet. Den væsentlige forudsætning, der ligger i den bonusordning, det er, at forudsætningen for at man får bonus eller kan få bonus, det er, at pensionskassens afkast er bedre end det strategiske benchmark, som er det målepunkt bestyrelsen har vedtaget skal gælde på investeringsområdet. Det vil sige, at man dermed har skabt et merafkast til pensionskassens medlemmer. Så kan I så sige: "Det benchmark, det kan man jo bare fastlægge tilstrækkeligt lavt". Det har bestyrelsen ikke gjort. Det er faktisk strammere end de fleste an-

dre – det vil jeg vise jer om et øjeblik, men jeg kan illustrere vores aktier. Benchmark på danske aktier – det er OMX Alle Aktier, dvs. det generelle aktieindeks i Danmark, det skal de slå for at det giver bonus, og udenlandske aktier, der skal de slå Morgan Stanley's Verdensindeks for Aktier. Det er det almindeligt anerkendte indeks for aktier. Det skal de altså også slå for at det giver bonus.

Her har vi en tabel, som fortæller lidt om benchmark. Det lyseblå, det svarer til afkast på benchmarket på vores investeringsportefølje ud over ejendommene. Og der har vi så samlet en række pensionskasser og kommercielle selskaber. Danica og PFA er med på den og en lang række pensionskasser. De lyseblå - vi har faktisk de søjler, der ligger højest, bortset fra nr. 4, som er Industriens Pension. Det betyder, at vores benchmark, det er faktisk mere krævende at opnå end f.eks. PenSams benchmark. Det er temmelig langt nede, vil jeg nok sige i forhold til vores. Så i princippet, hvis man havde PenSams benchmark i vores kasse, så var der virkelig penge i det i investeringsafdelingen, men ikke så mange penge til medlemmerne. Og de farver der ovenpå – I kender farverne rød, grøn og blå, de fortæller så, hvad det er for et merafkast de har lavet i 2009 og 2010. Det var mere udpræget i 2009, hvor de tre pensionskasser lå helt i front. Da kunne man også se vores benchmark ligger meget højt, altså, der kræves virkelig, at vi gør en indsats for at komme over det.

Benchmarket, det er den nederste – hvordan har det udviklet sig og hvordan har vores portefølje udviklet sig? Og den ligger heldigvis over, og hvis vi omsætter det til vores pensionskasse, så havde vi et merafkast i 2009 på 2,2 % i forhold til det benchmark. Det vil sige pensionskassens medlemmer tjente 82 millioner. I 2010 havde en merperformance på 2,6 % og det vil sige, medlemmerne tjente 108 millioner kroner og i 2011 pr. 12. april, da havde vi en merperformance på 0,5. Man kan godt have en merperformance, selv om man har negativt afkast. Det havde vi ikke, men vi havde tæt på nul på det tidspunkt, fordi det er jo også noget værd at undgå at få negativt afkast. Da tjente medlemmerne 25 millioner, så de sidste 2 ¼ år, der har investeringsafdelingens arbejde givet vores medlemmer 215 millioner kroner i ekstra afkast og lad os bare tage 2010 2,6 %. Hvis vi omsætter det til hele Unipension – det er 80 milliarder – så er vi altså oppe på, at alle medlemmer i Unipensions tre pensionskasser har fået lov til at få ca. 2,6 %. Hvis det sammenlignes med 2,6 % af 80 milliarder - min hovedregning fortæller mig, at det 2,1 milliarder, så det er rigtig mange penge. Hvad får man så ud af den bonusordning? Det afhænger af hvor stor deres merperformance er, og det er begrænset således, at de kan højst – det er ikke alle, der kan få det – men de kan højst få 12 måneders ekstra løn, og det er under 2 % af det merafkast, de skaber. Så har vi også sagt, vi vil ikke have, at de satser det hele på rødt, hæver ved kasse 1 og så går deres vej. Og så tager vi tabet bagefter. Så vi udligner det over 3 år. Vi går 3 år tilbage og sammenligner. Så hvis de har lavet et godt afkast og lavet dårligt afkast, så bliver det modregnet, således at vi ikke får den situation, som nogle bankdirektører bragte sig selv i, at de hævdede 100 millioner ved kasse 1, og så gik banken ned året efter. Det kan ikke ske her. Og der er ikke nær så mange penge på højkant. De kan få indtil 1 års løn på den her måde. Og det er som sagt standard i branchen. Det er ikke sådan, at det kan svare sig for folk at satse hus og hjem på at gamble på det, men det betyder trods alt noget for medarbejderne, og der vil jeg gerne sige: Jeg kom fra et sted – det var Industriens Pension –, hvor vi havde og stadigvæk har en god investeringsafdeling og kom til et sted, hvor jeg konstaterede, det har de sørme også her. Det kan vi se på de afgiftsgrafer, vi har set i dag, hvor vi ligger helt i top. AP lå bedre, selv efter ejendomsafkastet, end de store kommercielle, og hvis vi tog og så bort fra ejendomsafkastet, for det var ikke investeringsafdelingens fejl eller noget, så lå vi faktisk helt i top alle tre kasser blandt de 5-6 bedste pensionskasser og livsforsikringselskaber i landet. Det synes jeg, at man skal være meget glade for, og det skal man gøre meget for at fastholde. Det er utroligt vigtigt, at vi har en stabil kerne, som vi kan holde på, så vi ikke får nogen happy-go-lucky-me typer ind, som jo netop kan satse. Det er ikke det, vi ønsker. Vi ønsker kontrolleret risikotagning, så vi sikrer os, at vi får et fornuftigt forhold mellem det forventede afkast og den risiko, man tager, fordi man skal altid tage en risiko for at få et afkast. Det ved vi jo. Der er ikke noget, der er gratis her i tilværelsen. Det er derfor aktier giver et højere forventet afkast end obligationer gør, fordi risikoen for at aktier falder, er meget større end for obligationer, som i øvrigt altid indfris til kurs 100, hvis man beholder dem. Så det er det, vi gerne vil opnå med den bonusordning, at vi

sikrer, vi har en meget konkurrencedygtig investeringsafdeling hele tiden, og det er til stor fordel for medlemmerne ikke mindst. De får trods alt over 98 % af gevinsten ved sådan en bonusordning. Og vi har en ganske fremragende investeringsafdeling. Det var ordene.

Dirigenten: Det var fremlæggelse af lønpolitikken. Tak til Erik Adolphsen. Jeg skal igen spørge: Er der nogen, der ønsker spørgsmål eller bemærkninger, kommentarer til det her?

Martin Dietz: Hensigten med det kan jeg godt tilslutte mig, at man vil sikre en stabil kerne af dygtige medarbejdere, som ikke smutter hen til der, hvor de bliver bedre lønnet end her. Men hvis jeg ser på – sammenligner den graf der med de tal, du og formanden tidligere har gennemgået, hvor vi så 1993, 2001 og 2008, hvor man havde tab, så, hvis jeg forstår dig rigtigt, så får man udbytte, når det går godt, men hvis der er en treårig periode, hvor det – nu har du jo ikke taget lige 2008 med, så ville tallene se lidt anderledes ud. Så synes jeg ikke, at det er så gunstigt, fordi det primært er på plus-siden man får provision af salget, men er der et tab, så bliver man ikke bonnet, og det ville man jo normalt gøre i en privat virksomhed, hvis man er provisionslønnet, så bliver det modregnet, når man taber penge. Det gør man i hvert fald inden for developerbranchen, hvor jeg har slået mine folder. Og så vil jeg lige sige til sammenligning, at du har selv nævnt finanskrisen i 2008, og der er lige gået en film i Grand, Inside Job, hvor man netop så, at dem, der tog de allerstørste risici og kørte nogle af de finansielle institutioner på røv og albuer, de blev belønnet med op til 151 millioner dollars for at have dummet sig og taget risiko, og så bliver det i øvrigt betalt af staten og skatteborgerne bagefter, og det er ikke for at starte den helt overordnede diskussion, men jeg synes, at der skal være en sammenhæng mellem den værdi, og det man kan diskutere, det er jo, om den procentsats – jeg synes, at det er godt, der er lidt incitamentstruktur i tingene, men om forholdet mellem benchmark og så den øvre, om det er den rigtige, fordi 12 måneders løn er jo også en slags penge, oven i en i forvejen godt lønnet stilling, sammenlignet med gennemsnittet af arkitekterne som sådan.

Ronnie Engstrøm: Jo, nu da det går godt, kan jeg se, at jeg havde faktisk også et spørgsmål, om der er et minus, hvis man ryger over i at få et minus. Men så har jeg et andet spørgsmål og det er, at når det går så godt, så undrer jeg mig lidt over, at jeg har som pensionist en forrentning på et eller andet beløb på 46.000, men jeg har nogle investeringsomkostninger på 3.445. Er det en procentsats, man tager, eller hvordan bliver det regnet ud? For mig er det lidt højt, synes jeg. 3.445, det er i forhold til, hvad man ellers normalt investerer, synes jeg, højt, men det kan være der er nogle tal på det.

Karin Kappel: Jeg har lige et spørgsmål. Jeg synes, at det er rigtig fint, at man belønner de medarbejdere, der laver et godt stykke arbejde, og jeg synes, at det er fint, hvis de får en god løn og en bedre løn og får løntillæg osv., men jeg forstår ikke helt, hvorfor det skal kobles sammen med det arbejde man laver, i og med man sidder og laver investeringer. Om ikke det ville være bedre at skille de to ting ad for alle parter – til alles bedste – men altså, sådan at man stadigvæk gav en god løn og stadigvæk gav medarbejderne den bonus, de fortjente.

Dirigenten: Erik Adolphsen.

Erik Adolphsen: Ja allersidst, som jeg sagde, der sker modregning, hvis de gør det dårligere end benchmark, og jeg vil godt lige for at gøre det helt klart: Man kan faktisk godt forestille sig, at man kan få bonus, selv under en finanskrisen, fordi hvis nu aktiemarkedet generelt falder 20 % og man kan holde det på 10 %, så har man saftsuseme også tjent mange penge eller undgået at tabe mange penge, det er mindste lige så godt. Så for det første afhænger det af: Gør man det bedre end man kunne forvente i forhold til det, man måler op mod, i forhold til markedet? Gør man det bedre end det? Det er afgørende. For det andet så sker der en modregning, hvis man inden for 3 år gør det dårligere end benchmark. Det sker automatisk, når man beregner det. Man tager tre i gennemsnit og beregner bonussen, så der sker en modregning. I og med at bestyrelsen fastlægger sådan et benchmark, så fastlægger de i virkeligheden også – og det fastlægger de supplerende også –, hvilke risikoforhold det ville have her i kassen. Vi vil ikke have, at der investeres f.eks. 100 % i aktier i bonga-bongaland. Nej der er faste

regler for, hvor meget der skal investeres i danske, og hvor meget der skal investeres i udenlandske aktier, med noget spillerum inden for, hvor man kan bevæge sig, og hvor meget skal der investeres i obligationer osv., så der er lagt skarpe begrænsninger på: hvad kan man gå ind og gøre, plus det er også noget, som ledelsen løbende følger. Det er ikke muligt for investeringsfolkene bare at satse vildt og blodigt. Det er derfor, man har de regler, og det er derfor Finanstilsynet foreskriver, at vi skal have regler for investeringspolitikken nedskrevet og vedtaget af bestyrelsen. Det er den ene. Den anden, jeg forstod ikke rigtigt det, du sagde omkring at skille det ad fordi materien i det her er, at det er faktisk standard i branchen i dag, at man har en sådan bonusordning. Det startede nok oprindeligt på det store finansmarked i London, og har i dag bredt sig – eller de seneste adskillige år nu har det været almindeligt i Danmark, at man har sådan nogle bonusordninger til folk, der er ekstraordinært gode til det. Og det er også derfor, hvis man er heldig et år, det kan man jo være, jamen så skal det modregnes de næste to år. Du skal også være heldig de næste to år, og det taler alt imod, at man er. Man kan ikke være heldig i så lang en periode. Det er derfor, det er vigtigt, at man ikke - og det er også det, lovgivningen tilskynder til - at man ikke måler på en meget kort periode. Men hvis du har nogen, der har nogle virkelig gode evner og gør det over flere år, det er dem, man skal forsøge at holde på, og det er det, der kendetegner branchen, at det er det, man forsøger alle sammen. Så derfor er det i virkeligheden markedskonformt at have en sådan ordning. Det er ikke for at være filantrop på medlemmernes vegne, tværtimod er det, som jeg ser det, en stor fordel for medlemmerne, at vi har så god en investeringsafdeling, som vi har. Jeg kan godt nævne et par kasser, hvor jeg ville være dybt deprimeret ved tanken om at skulle være chef for sådan en investeringsafdeling, som de har.

Ronnie Engstrøm: Det der er spørgsmålet er, hvad der står på den årlige depotoversigt.

Erik Adolphsen: Det er et helt andet tal, vi skal offentliggøre. Det er spørgsmålet om investeringsomkostninger, som man aflejrer i kurtag og eksterne kursskæringer, osv. Der skal man offentliggøre sådan et tal. Det giver ikke meget mening, vil jeg gerne sige, men man skal offentliggøre det. Man kan se i regnskabet, hvor store vores omkostninger er, og som Jean-Pierre sagde før, til 1. juli er vi klar med et nøgletal, der belyser årlige omkostninger i procent og årlige omkostninger i kroner. Så man kan også sige, det er i virkeligheden ikke særligt afgørende at have lave omkostninger på investeringssiden, fordi de laveste omkostninger, du har, det er når du handler obligationer. Det er en standardvare, og det koster ikke mange penge at handle det. Det er højere omkostninger når vi handler med aktier, og de højeste omkostninger, har man stort set på unoterede aktier og sådan noget, men det hænger nøje sammen med afkast. Man forventer, at højere afkast, det er betaling for de højere omkostninger, så i virkeligheden, lad mig tage et eksempel. Det er jo en sølle trøst, hvis du har et afkast på 10 % og omkostninger på 0,2 %, så er der 9,8 % tilbage. En anden har måske omkostninger på 0,4 % og et afkast på 10,3 %. Jamen omkostningerne er dobbelt så høje, men afkastet er højere, det er nemlig 9,9 mod 9,8 og 1 procent i afkast, ekstra afkast, et sted som hos os, det betaler alle vores omkostninger, det betaler alle vores administrationsomkostninger, så meget betyder afkastet. Det er afkastet, der er altafgørende i en pensionskasse. Det er der, merværdien rigtigt kommer frem. Man skal selvfølgelig være omkostningsbevidst. Det er åbenbart. Det er betroede midler, men det helt afgørende, det er at få det størst mulige nettoafkast efter investeringsomkostninger, og en af grundene til, at vi har så godt et afkast, som vi har, det er, at vi investerer i unoterede aktier, vi investerer i børsnoterede aktier – der er høje omkostninger forbundet med det, men I kan se resultatet. Det giver også et højere afkast efter omkostninger. Når man så skal offentliggøre et sådant tal i depotoversigten, det giver ingen mening, fordi der er ingen sammenhæng med noget som helst. Men jeg sagde i går på MP's generalforsamling i Odense, at vi ville lave en redegørelse til vores hjemmeside om, hvordan de der tal fremkommer, fordi det er klart, det bør vi gøre. Og det gør vi nu. Men det helt afgørende som sagt, det er i virkeligheden: Hvad er afkastet efter omkostninger. Jeg vil da gerne betale 500.000 mere i omkostninger, hvis det giver mig en million ekstra i indtægt, for eksempel, men det kan se dramatisk ud på et papir, hvis man ser omkostningerne stiger. Men hvis afkastet bare følger med mere end det, så er det jo fint.

Martin Dietz: Erik Adolphsen, jeg stillede det spørgsmål helt præcist: Forholdet mellem den benchmark, man går ud med, og den portefølje for den performance hvor folk gør det godt og tjener nogle flere penge, som du har sagt der. Lige præcis, hvorfor fastlægger man lige den procentsats, fordi den kan jo godt være lavere, så spændet var mindre, så man fik en gulerod, så der var et incitamentstruktur, men hvor man ikke blev belønnet nødvendigvis med tolv måneders ekstra løn.

Erik Adolphsen: Jamen det gør man heller ikke. Det afhænger af merperformance størrelse. Du skal have en stor merperformance for at få 12 måneders løn, men du kan godt få bonus mindre, hvis performance ikke er så meget bedre, men du skal have en merperformance for at få bonus. Og så er der lagt loft over, maks. 12, hvis du har en ganske høj – og de der procenter, de er ikke udtryk for, at du får maksimal bonus der. Det er bare merperformance. De sidste to kvarte år. Men det er altså - materien er, at bonusstørrelsen afhænger af den merperformance du laver. Jo højere merafkast, du laver, jo højere bonus, dog maksimeret til at ingen kan få over 12 måneder, men det er ikke alle, der har 12 måneder. Nogle har det. Men det er maksimeret til det.

Dirigenten: Jeg vil sætte forslaget til afstemning og endnu en gang vil jeg høre, om der er nogen, der stemmer imod? Det er der 1 der gør. Og så vil jeg høre, om der er nogen, der hverken stemmer for eller imod? Det er der 5 der gør. Tillad mig at erklære forslaget for vedtaget.

Ad pkt. 6. Valg til bestyrelsen

Pkt. 6 hedder valg til bestyrelse. Det er sådan, at Lars Thiis er på valg, og bestyrelsen indstiller Lars til genvalg. Og så har jeg forstået, at der ikke er kommet yderligere forslag til kandidater. Det vil sige, at Lars Thiis er valgt. Så vi kan sige tillykke til ham.

Ad pkt. 7. Valg af revision

Pkt. 7 hedder valg af revisor. Det er sådan, at den nuværende revisor Anders O. Gjelstrup efter reglerne for revisorer skal afgå. Bestyrelsen foreslår derfor nyvalg af Lone Møller Olsen som revisor og genvalg af Kasper Udam som revisorsuppleant. Begge er de autoriserede revisorer fra Deloitte.

De er valgt og så skal man selvfølgelig takke Anders for det store arbejde, han har udført.

Ad pkt. 8. Sted for næste års generalforsamling

Så når vi til det punkt, der hedder: Stedet for næste års generalforsamling. Jeg har set, at bestyrelsen foreslår, at det til næste år foregår i København, og så vil jeg høre, om der er andre forslag? Ellers bliver vi her på Djævleøen.

Ad pkt. 9. Eventuelt

Så vil jeg gå over til punktet Eventuelt. Og så vil jeg høre, om der er nogen, der har et eller andet til eventuelt.

Jørgen Søb Westergaard: Jeg foreslår, at tidspunktet for generalforsamlingen rykkes frem til kl. 16.00.

Dirigenten: Godt forslag, men ikke noget, vi sådan umiddelbart tager op under Eventuelt. Det må overlades til bestyrelsen.

Ulrich Bolow: OK, det var bare fordi folk, der er på arbejde, kan knap nok nå det til kl. 16.00, men der er selvfølgelig nogen, der kommer langvejs fra.

Dirigenten: Andre bemærkninger til Eventuelt.

Martin Dietz: Jeg synes bare, at vi skal takke formanden for snart hvad er det? En 20-årig indsats for pensionskassen. Det synes jeg, at vi skylder ham. Tak for indsatsen.

Formanden: Det var 25 år. Tak.

Mette Carstad: Jeg vil lige sige til forsamlingen her, at vi naturligvis afholder en festlighed, når formanden til sommer stopper som formand, og vi skal sørge for, at medlemmerne bliver orienteret om, hvornår det er, så I kan komme og ønske ham tak for arbejdet endnu en gang.

Dirigenten: Ja, så vil jeg tillade mig at afslutte som dirigent og sige mødet er hævet. Og jeg vil selvfølgelig sige tak for god ro og orden under de fleste af punkterne.

Formanden: Ja, og til allersidst skal vi sige tak til Ib Ferdinandsen for hans gode gerning som mødeleder. Og du har også snart jubilæum et eller andet rundt tal, går jeg ud fra. Og der er buffet udenfor. Værsgo.

Gentofte 12. maj 2011

Johnni Nielsen
(referent)

Ib Ferdinandsen
(dirigent)